

- 2 Η Επιτροπή θεωρεί ότι ο τρόπος με τον οποίο οι ελληνικές αρχές ερμηνεύουν και εφαρμόζουν την ισχύουσα νομοθεσία οδηγεί ουσιαστικά σε απαγόρευση της εμπορίας τελικά ψημένων ή αναθερμασμένων προϊόντων « bake-off » σε γενικά καταστήματα τροφίμων, (super markets) εφόσον τα προϊόντα « bake-off » θεωρούνται – εσφαλμένα- από τις ελληνικές αρχές ότι υπόκεινται στις αυξημένες απαιτήσεις οι οποίες γενικώς εφαρμόζονται στην παρασκευή και το ψήσιμο πλήρους ψημένου ψωμιού και προϊόντων αρτοποιίας.
- 3 Σύμφωνα με την Επιτροπή, εφόσον το σύντομο τελικό ψήσιμο ή η αναθέρμανση εκτός αρτοποιείου είναι το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό που διακρίνει τα προϊόντα «bake off » από τα άλλα προϊόντα αρτοποιίας, η εφαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας για την αρτοποίηση στα προϊόντα « bake off » δεν μπορεί να θεωρείται ζήτημα σχετικό με όρους πώλησης κατά την έννοια της απόφασης στην υπόθεση Keck και Mithouard και επομένως εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 28 της συνθήκης ΕΚ.
- 4 Η Επιτροπή φρονεί επίσης ότι οι περισσότεροι όροι που επιβάλλονται στη μέθοδο « bake off » είναι σαφώς αδικαιολόγητοι και δυσανάλογοι, εφόσον η μέθοδος αυτή έγκειται μόνο στο σύντομο τελικό ψήσιμο ή στην αναθέρμανση ημιψημένου ή πλήρως ψημένου κατεψυγμένου ψωμιού ή προϊόντων αρτοποιίας. Επιπλέον, η Επιτροπή εκτιμά ότι οι όροι αυτοί είναι εξαιρετικά επαχθείς για όλα τα γενικά καταστήματα τα οποία καλούνται να πληρούν τις προδιαγραφές αρτοποιιών.
- 5 Η Επιτροπή θεωρεί επομένως ότι η Ελληνική Δημοκρατία παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει του άρθρου 28 της συνθήκης ΕΚ.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-84/05)

(2005/C 93/32)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Κωνσταντινίδη και Α. Aresu, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, άσκησε στις 18 Φεβρουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη έχοντας, έως σήμερα, θεσπίσει την κανονιστική ρύθμιση που είναι αναγκαία για την εφαρμογή της οδηγίας 96/61/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης, στις νέες εγκαταστάσεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 21, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·
- 2) να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη εξέπνευσε στις 30 Οκτωβρίου 1999.

⁽¹⁾ ΕΕ L 257, της 10ης Οκτωβρίου 1996, σ. 26.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 2005

(Υπόθεση C-85/05)

(2005/C 93/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους S. Pardo Quintillán και D. Recchia, άσκησε στις 18 Φεβρουαρίου 2005 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιταλικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 2000/60/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, ή, εν πάση περιπτώσει, μη έχοντας κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 24, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.